

Sakin Bırakma Ellerimi

— nebile-aydin · 20 Aralık 2009

ne kadar yaşanır bu hikaye bilmem
sorarsan
nasıldır?
dem aynı dem...

dünyayı sevimli gösteren
şiiirler mi yoksa ?

tehlikeli merakları olur aşkların
kıskançlık çocukluk diye yazılır tutanaklara...
kan, damarlarda sıcak iklim olur,
ince mahçupluklar gülümser gözyaşında...

gül türküleri söyler muhabbet kuşları
aşk kadar yakıcı
ayrılık kadar katı...
ki,
ben denize ağıt yakıp
döktüm içimi...
yalnızlığım ne acı...

zoru seçtim yine ,
inançla
ve
aşkla
dediler...
"ne inatçı"

Ş E R E F İ N E
diye kadeh kaldıran
bir akşamcı ,yakar bu gece kandilleri
oysa,
"seviyorum "der gibiydi sevgilinin gözleri...
kirpiklerinden öyküler düşüverirken
bilmem kaç fersah çelik gibi yüreği

bir تنها gök misali,
bir bulutlu
bir bulutsuz...

ahh!
o gözleri

ah!
o gözleri.... haylaz bir serçe gibi
bir çekingen,
bir cesur,
bir mutlu,
bir mutsuz,
hayatın külfetinden yılmış,
umutsuz...

düşündüm de sözlerini,
bilmem neyin uyumuydu yüreğinde aradığım,
sakın bırakma ellerimi,
sakın...
bilerek yanıldığım...
.....bilerek,
.....yanıldığım....